375R2771

1.11.75 EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI N:o L 282/49

NEUVOSTON ASETUS (ETY) N:o 2771/75,

annettu 29 päivänä lokakuuta 1975,

muna-alan yhteisestä markkinajärjestelystä

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 42 ja 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon([1]),

sekä katsoo, että

muna-alan markkinajärjestelyä koskevia perussäännöksiä on muutettu useita kertoja niiden antamisen jälkeen; näiden tekstien lukumäärän, monimutkaisuuden ja eri virallisiin lehtiin hajaantuneisuuden vuoksi niitä on vaikea käyttää, ja niiltä puuttuu kaikelta oikeudelliselta sääntelyltä vaadittava selkeys; tästä syystä niistä olisi laadittava koonnelma,

maataloustuotteiden yhteismarkkinoiden toimintaan ja kehitykseen on liityttävä yhteisen maatalouspolitiikan toteuttaminen, ja siihen on erityisesti sisällyttävä maatalouden yhteinen markkinajärjestely, jonka muoto voi vaihdella tuotteiden mukaan,

yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteena on toteuttaa perustamissopimuksen 39 artiklan tavoitteet; erityisesti muna-alalla on tarpeen markkinoiden vakauttamiseksi ja alan maatalousväestön kohtuullisen elintason turvaamiseksi toteuttaa toimenpiteitä, jotka helpottavat tarjonnan mukauttamista markkinoiden vaatimuksiin,

muna-alan yhtenäismarkkinoiden toteuttaminen edellyttää, että yhteisön ulkorajoilla toteutetaan yhteinen kauppajärjestelmä, johon kuuluu maksu- ja vientitukijärjestelmä,

periaatteessa tämän tavoitteen saavuttamiseksi riittää, että kolmansista maista lähtöisin olevalle tuonnille vahvistetaan maksut, joissa otetaan huomioon rehuviljan hinnan yhteisössä ja maailmanmarkkinahinnan välisen erotuksen vaikutus rehukustannuksiin ja tarve suojata yhteisön jalostusteollisuutta,

on tarpeen välttää yhteisön markkinoilla häiriöitä, jotka aiheutuvat poikkeuksellisen alhaisilla hinnoilla maailmanmarkkinoilla tehdyistä tarjouksista; tämän vuoksi olisi vahvistettava sulkuhinnat ja korotettava maksuja lisämaksulla, kun vapaasti rajalla -tarjoushinnat ovat edellä mainittuja hintoja alhaisemmat,

yhteisön osallistuminen munien kansainväliseen kauppaan voidaan varmistaa mahdollisuudella myöntää hinnan yhteisössä ja maailmanmarkkinahinnan välisen erotuksen suuruista tukea viennille kolmansiin maihin; on tärkeätä taata yhteisön viejille tietty varmuus tuen pysyvyydestä muna-alalla säätämällä mahdollisuudesta vahvistaa tuki ennakolta,

edellä esitetyn järjestelmän täydentämiseksi siinä määrin kuin markkinatilanne vaatii olisi säädettävä mahdollisuudesta kieltää kokonaan tai osittain niin sanotun sisäisen jalostusmenettelyn käyttö,

maksujärjestelmä mahdollistaa luopumisen kaikista muista suojatoimenpiteistä yhteisön ulkorajoilla; maksujärjestelmä voi poikkeuksellisissa olosuhteissa kuitenkin osoittautua riittämättömäksi; yhteisön olisi sallittava toteuttaa nopeasti kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta yhteisön markkinat eivät jäisi ilman suojaa tällaisten tapausten mahdollisesti aiheuttamilta häiriöiltä, kun aikaisemmat tuonnin esteet on poistettu,

vapaan liikkuvuuden rajoitukset, jotka johtuvat eläintautien leviämisen estämiseksi tarkoitettujen toimenpiteiden soveltamisesta, voivat aiheuttaa vaikeuksia yhden tai useamman jäsenvaltion markkinoilla; tämän auttamiseksi on tarpeen säätää mahdollisuus panna täytäntöön poikkeustoimenpiteitä markkinoiden tukemiseksi,

([1]) EYVL N:o C 60, 13.3.1975, s. 41

suunniteltujen säännösten täytäntöönpanon helpottamiseksi olisi säädettävä menettelystä, jolla toteutetaan jäsenvaltioiden ja komission tiivis yhteistyö hallintokomiteassa,

tiettyjen tukien myöntäminen vaarantaa yhteisten hintojen järjestelmään perustuvien yhtenäismarkkinoiden toteuttamisen; tämän vuoksi muna-alalla olisi voitava soveltaa niitä perustamissopimuksen määräyksiä, jotka mahdollistavat jäsenvaltioiden myöntämien tukien arvioimisen ja yhteismarkkinoiden kanssa ristiriidassa olevien tukien kieltämisen,

muna-alan yhteisessä markkinajärjestelyssä on otettava huomioon samanaikaisesti ja asianmukaisella tavalla perustamissopimuksen 39 ja 110 artiklassa määrätyt tavoitteet, ja

tämän asetuksen soveltamisesta johtuvista velvoitteista jäsenvaltioille aiheutuvista kustannuksista vastaa yhteisö yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21 päivänä huhtikuuta 1970 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 729/70[1], sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1566/72[2], 2 ja 3 artiklan mukaan,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Muna-alan yhteinen markkinajärjestely koskee seuraavia tuotteita:

Yhteisen tullitariffin nimike	Tavaran kuvaus
a) 04.05 A I	Kuorelliset siipikarjan munat, tuoreet tai säilötyt
b) 04.05 B I	Kuorettomat munat ja munankeltuaiset, ihmisravinnoksi soveltuvat, tuoreet, kuivatut tai muulla tavalla säilötyt, makeutetut tai makeuttamattomat

2. Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

a) "kuorellisilla munilla" kuorellisia siipikarjan munia tuoreina tai säilöttyinä, lukuun ottamatta b alakohdassa tarkoitettuja haudottaviksi tarkoitettuja munia;

b) "haudottaviksi tarkoitetuilla munilla" haudottaviksi tarkoitettuja siipikarjan munia;

c) "kokonaisilla tuotteilla" ihmisravinnoksi soveltuvia kuorettomia siipikarjan munia,

— tuoreina tai säilöttyinä, myös makeutettuina,

— kuivattuina, myös makeutettuina;

d) "erotetuilla tuotteilla" ihmisravinnoksi soveltuvia siipikarjan munien keltuaisia,

— tuoreina tai säilöttyinä, myös makeutettuina,

— kuivattuina, myös makeutettuina;

e) "vuosineljänneksellä" kolmen kuukauden ajanjaksoa, joka alkaa 1 päivänä helmikuuta, 1 päivänä toukokuuta, 1 päivänä elokuuta tai 1 päivänä marraskuuta.

2 artikla

1. Tarjonnan mukauttamista markkinoiden vaatimuksiin helpottavien ammatillisten ja toimialojen aloitteiden, lukuun ottamatta markkinoilta vetäytymiseen liittyviä aloitteita, tekemisen rohkaisemiseksi voidaan toteuttaa seuraavat 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tuotteita koskevat yhteisön toimenpiteet:

— toimenpiteet, joilla pyritään edistämään tuotannon, jalostuksen ja kaupan pitämisen parempaa järjestäytymistä,

— toimenpiteet, joilla pyritään parantamaan tuotteiden laatua,

— toimenpiteet, joilla pyritään käytettävien tuotantokeinojen tuntemuksen perusteella mahdollistamaan lyhyen ja pitkän aikavälin ennusteiden laatiminen,

— toimenpiteet, joilla pyritään helpottamaan tuotteiden markkinahintojen kehityksen seurantaa.

Näitä toimenpiteitä koskevat yleiset säännöt annetaan perustamissopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen.

2. Yhdelle tai useammalle 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulle tuotteelle vahvistetaan kaupan pitämisen vaatimukset. Nämä vaatimukset voivat koskea erityisesti laatu- ja painoluokittelua, pakkaamista, varastointia, kuljetusta, esillepanoa ja merkintää.

Neuvosto vahvistaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta vaatimukset, niiden soveltamisalan ja soveltamista koskevat yleiset säännöt.

3 artikla

Tuotaessa yhteisöön 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tuotteita kannetaan maksu, joka vahvistetaan ennakolta,

[1] EYVL N:o L 94, 28.4.1970, s. 13
[2] EYVL N:o L 167, 25.7.1972, s. 5

kullekin vuosineljännekselle 17 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

4 artikla

Kuorellisista munista kannettava maksu muodostuu:

a) osasta, joka eritellään hintojen erotuksesta yhteisössä ja maailmanmarkkinoilla rehuviljamäärästä, joka tarvitaan tuotettaessa yhteisössä yksi kilogramma kuorellisia munia.

Rehuviljan yhteisön hinnat vahvistetaan kerran vuodessa kahdentoista kuukauden määräajaksi, joka alkaa 1 päivänä elokuuta, kyseisen viljan kynnyshintojen ja niiden kuukausittaisten korotusten perusteella.

Rehuviljan maailmanmarkkinahinnat vahvistetaan neljännesvuosittain kyseisen viljan niiltä kuudelta kuukaudelta todettujen hintojen perusteella, jotka edeltävät sitä vuosineljännestä, jonka kuluessa edellä mainittu osa lasketaan.

Vahvistettaessa maksut, jotka ovat voimassa 1 päivästä marraskuuta, 1 päivästä helmikuuta ja 1 päivästä toukokuuta, otetaan rehuviljan maailmanmarkkinahintojen kehitys kuitenkin huomioon ainoastaan, jos samana ajankohtana vahvistetaan uusi sulkuhinta;

b) osasta, joka vastaa seitsemää prosenttia 1 päivää toukokuuta kunakin vuonna edeltävien neljän vuosineljänneksen sulkuhintojen keskiarvosta.

Tämä osa vahvistetaan kerran vuodessa kahdentoista kuukauden määräajaksi, joka alkaa 1 päivänä elokuuta.

2. Haudottaviksi tarkoitetuista munista kannettava maksu lasketaan samaa menettelyä noudattaen kuin kuorellisten munien maksu. Laskentaperusteena käytetään kuitenkin sitä rehuviljamäärää, joka tarvitaan yhden haudottavaksi tarkoitetun munan tuottamiseksi yhteisössä; sulkuhintana käytetään haudottaviksi tarkoitettuihin muniin sovellettavaa sulkuhintaa.

3. Neuvosto komission ehdotuksesta määräenemmistöllä

— määrittää rehuviljamäärän, joka tarvitaan tuotettaessa yksi kilogramma kuorellisia munia, ja rehuviljamäärän, joka tarvitaan yhden haudottavaksi tarkoitetun munan tuottamiseksi, sekä näiden määrien sisältämien eri rehuviljalajien prosenttiosuudet,

— antaa säännöt tämän artiklan soveltamisesta.

5 artikla

1. Edellä 1 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden maksu johdetaan kuorellisista munista kannettavasta maksusta seuraavasti:

— kokonaisten tuotteiden osalta sen kuorellisten munien määrän mukaan, joka tarvitaan valmistettaessa yksi kilogramma näitä tuotteita,

— erotettujen tuotteiden osalta sen kuorellisten munien määrän mukaan, joka tarvitaan valmistettaessa yksi kilogramma näitä tuotteita, ja munan aineosien markkina-arvojen keskimääräisen suhteen mukaan.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut määrät ja suhteen ilmaisevat kertoimet vahvistetaan 17 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Vahvistamisessa käytettävät tiedot tarkistetaan vähintään kerran vuodessa.

6 artikla

Jos yhteisön markkinoilla todetaan huomattavaa hintojen nousua, ja tilanne näyttää jatkuvan samanlaisena, ja jos tämän vuoksi markkinat häiriintyvät tai uhkaavat häiriintyä, voidaan toteuttaa tarvittavat toimenpiteet.

Neuvosto antaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta yleiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta.

7 artikla

1. Sulkuhinnat vahvistetaan ennakolta kullekin vuosineljännekselle 17 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2. Kuorellisten munien sulkuhinta muodostuu:

a) määrästä, joka eritellään maailmanmarkkinahintana rehuviljamäärälle, joka tarvitaan tuotettaessa kolmansissa maissa yksi kilogramma kuorellisia munia;

b) kiinteästä määrästä, joka käsittää muut rehukustannukset, yleiset tuotantokustannukset ja kaupan pitämisen kustannukset.

Rehuviljamäärän maailmanmarkkinahinta vahvistetaan neljännesvuosittain kyseisen viljan niiltä kuudelta kuukaudelta todettujen hintojen perusteella, jotka edeltävät sitä vuosineljännestä, jonka kuluessa sulkuhinta vahvistetaan.

Vahvistettaessa sulkuhinta, joka on voimassa 1 päivästä marraskuuta, 1 päivästä helmikuuta ja 1 päivästä toukokuuta, rehuviljan maailmanmarkkinahintojen kehitys ote-

taan kuitenkin huomioon ainoastaan, jos kyseisen rehuviljamäärän hinnassa ilmenee vähimmäismuutos suhteessa siihen hintaan, jota on käytetty laskettaessa edellisen vuosineljänneksen sulkuhinta. Edellä b alakohdassa tarkoitetun kiinteän määrän vahvistamisessa käytettävät tiedot on tarkistettava vähintään kerran vuodessa.

3. Haudottaviksi tarkoitettujen munien sulkuhinta lasketaan samalla tavoin kuin kuorellisten munien sulkuhinta; rehuviljamäärän maailmanmarkkinahinta on kuitenkin hinta sille viljamäärälle, joka tarvitaan tuotettaessa kolmansissa maissa yksi haudottavaksi tarkoitettu muna, ja kiinteä määrä on määrä, joka edustaa muita rehukustannuksia ja yhden haudottavaksi tarkoitetun munan yleisiä tuotantokustannuksia ja kaupan pitämisen kustannuksia.

4. Edellä 1 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden sulkuhinnat johdetaan kuorellisten munien sulkuhinnasta ottaen huomioon perusraaka-aineen arvon aleneminen, näille tuotteille 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistetut kertoimet sekä kiinteä määrä, joka edustaa 17 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen vahvistettuja yleisiä tuotantokustannuksia ja kaupan pitämisen kustannuksia.

5. Neuvosto antaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta säännöt tämän artiklan soveltamisesta.

8 artikla

1. Jos tietyn tuotteen vapaasti rajalla -tarjoushinta laskee alle sulkuhinnan, kyseisen tuotteen maksua korotetaan lisämaksulla, joka vastaa sulkuhinnan ja vapaasti rajalla -tarjoushinnan erotusta.

2. Tätä lisämaksua ei kuitenkaan sovelleta kolmansiin maihin, jotka ovat valmiit ja kykenevät takaamaan, että tuotaessa yhteisöön niiden alueelta peräisin ja lähtöisin olevia tuotteita käytetty hinta ei ole kyseisen tuotteen sulkuhintaa alhaisempi ja että kaikki kaupan vääristymät voidaan välttää.

3. Vapaasti rajalla -tarjoushinnat vahvistetaan kaikista kolmansista maista lähtöisin olevalle kaikelle tuonnille.

Jos kuitenkin vienti yhdestä tai useammasta kolmannesta maasta tapahtuu poikkeuksellisen alhaisin hinnoin, jotka ovat muiden kolmansien maiden hintoja alhaisempia, näiden muiden maiden harjoittamalle viennille vahvistetaan toinen vapaasti rajalla -tarjoushinta.

4. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 17 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Samaa menettelyä noudattaen vahvistetaan tarvittaessa lisämaksut.

9 artikla

1. Siinä määrin kuin on tarpeen sallia 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden vienti joko sellaisinaan tai liitteessä I lueteltuina tavaroina näiden tuotteiden maailmanmarkkinahintojen perusteella, voidaan maailmanmarkkinahintojen ja yhteisön hintojen välinen erotus korvata vientituella.

2. Tuki on samansuuruinen kaikkialla yhteisössä. Se voi vaihdella määräpaikan mukaan.

Vahvistettu tuki myönnetään hakemuksesta.

Tukea vahvistettaessa otetaan huomioon erityisesti tarve saavuttaa tasapaino kolmansiin maihin valmistettuina tavaroina vietäviksi tarkoitettujen yhteisön perustuotteiden käytön ja jalostusmenettelyyn hyväksyttävien näiden maiden tuotteiden käytön välillä.

Neuvosto antaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta vientituen maksamista ja vahvistamista ennakolta koskevat säännöt sekä tuen määrän vahvistamisperusteet.

Tuet vahvistetaan määräajoin 17 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Tarvittaessa komissio voi jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan muuttaa tukea muuna ajankohtana.

3. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 17 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

10 artikla

Siinä määrin kuin on tarpeen muna-alan yhteisen markkinajärjestelyn moitteettoman toiminnan kannalta, neuvosto voi määräenemmistöllä komission ehdotuksesta ehkäistä sisäisen jalostusmenettelyn käytön kokonaan tai osittain:

— edellä 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen, 1 artiklan 1 kohdan b alakohdassa lueteltujen tuotteiden valmistukseen tarkoitettujen tuotteiden osalta, ja

— erityistapauksissa 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen liitteessä I lueteltujen tavaroiden valmistukseen tarkoitettujen tuotteiden osalta.

11 artikla

1. Yhteisen tullitariffin yleisiä tulkintasääntöjä ja sen soveltamista koskevia erityisiä sääntöjä sovelletaan tässä asetuksessa tarkoitettujen tuotteiden luokitteluun; tämän asetuksen soveltamiseen perustuva tariffinimikkeistö sisällytetään yhteiseen tullitariffiin.

2. Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä tai jollei neuvosto määräenemmistöllä komission ehdotuksesta toisin päätä, kielletään:

— tullien tai vaikutukseltaan vastaavien maksujen kantaminen,

— määrällisten rajoitusten tai vaikutukseltaan vastaavien toimenpiteiden soveltaminen.

Vaikutukseltaan määrällisiä rajoituksia vastaavina toimenpiteinä pidetään muun muassa tuonti- tai vientitodistusten myöntämisen rajoittamista tiettyyn oikeudensaajien ryhmään.

12 artikla

1. Jos tuonnin tai viennin vaikutuksesta yhden tai useamman 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tuotteen markkinat yhteisössä häiriintyvät tai uhkaavat häiriintyä vakavasti siten, että perustamissopimuksen 39 artiklan tavoitteiden saavuttaminen vaarantuu, kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa voidaan soveltaa aiheellisia toimenpiteitä, kunnes häiriö tai häiriön uhka on väistynyt.

Neuvosto antaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta yksityiskohtaiset säännöt tämän kohdan soveltamisesta sekä määrittelee tapaukset ja rajat, joissa jäsenvaltiot voivat toteuttaa suojatoimenpiteitä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetussa tilanteessa komissio päättää jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan tarvittavista toimenpiteistä, jotka annetaan tiedoksi jäsenvaltioille ja joita sovelletaan välittömästi. Jos komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta päätöksen 24 tunnin kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

3. Jokainen jäsenvaltio voi saattaa komission toteuttaman toimenpiteen neuvoston käsiteltäväksi sen tiedoksi antamista seuraavien kolmen työpäivän kuluessa. Neuvosto kokoontuu viipymättä. Se voi määräenemmistöllä muuttaa tai kumota kyseisen toimenpiteen.

13 artikla

Vapaaseen liikkeeseen yhteisön sisällä ei hyväksytä 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tavaroita, jotka on valmistettu tai saatu muista kuin perustamissopimuksen 9 artiklan 2 kohdassa ja 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista tuotteista.

14 artikla

Eläintautien leviämisen estämiseksi tarkoitetuista toimenpiteistä mahdollisesti aiheutuvien vapaan liikkuvuuden rajoitusten huomioon ottamiseksi voidaan kyseisten rajoitusten kohteena olevien markkinoiden tukemiseksi toteuttaa poikkeustoimenpiteitä 17 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Nämä toimenpiteet voidaan toteuttaa ainoastaan niin laajoina ja niin pitkäksi aikaa kuin on ehdottomasti tarpeen kyseisten markkinoiden tukemiseksi.

15 artikla

Jäsenvaltiot ja komissio toimittavat toisilleen kaikki tämän asetuksen soveltamisen kannalta tarpeelliset tiedot. Yksityiskohtaiset säännöt näiden tietojen toimittamisesta ja levittämisestä annetaan 17 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

16 artikla

1. Perustetaan siipikarjanlihan ja munien hallintokomitea, jäljempänä "komitea", joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.

2. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden äänet painotetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

17 artikla

1. Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, asian saattaa komitean käsiteltäväksi komitean

puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

2. Komission edustaja tekee ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa näistä toimenpiteistä määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan 41 äänen enemmistöllä.

3. Komissio päättää toimenpiteistä, joita sovelletaan välittömästi. Jos toimenpiteet eivät kuitenkaan ole komitean lausunnon mukaisia, komissio ilmoittaa niistä viipymättä neuvostolle. Siinä tapauksessa komissio voi lykätä päättämiensä toimenpiteiden soveltamista enintään yhdellä kuukaudella ilmoituksen tekopäivästä.

Neuvosto voi määräenemmistöllä päättää asiasta toisin yhden kuukauden kuluessa.

18 artikla

Komitea voi käsitellä myös muita kysymyksiä, jotka puheenäjohtaja saattaa sen käsiteltäväksi omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

19 artikla

Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, perustamissopimuksen 92–94 artiklaa sovelletaan 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuotantoon ja kauppaan.

20 artikla

Tätä asetusta sovelletaan siten, että perustamissopimuksen 39 ja 110 artiklassa määrätyt tavoitteet otetaan huomioon samanaikaisesti ja asianmukaisella tavalla.

21 artikla

Kilpailun vääristymisen välttämiseksi neuvosto toteuttaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta tarvittavat toimenpiteet, jos Italia vetoaa vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2727/75[1] 23 artiklaan.

22 artikla

1. Kumotaan muna-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 13 päivänä kesäkuuta 1967 annettu neuvoston asetus 122/67/ETY[2], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna uusien jäsenvaltioiden Euroopan yhteisöön liittymistä koskevien asiakirjojen mukautuksista 1 päivänä tammikuuta 1973 tehdyllä neuvoston päätöksellä[3].

2. Viittauksia 1 kohdalla kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen.

Mainitun asetuksen artikloihin tehdyt viitteet ja viittaukset luetaan liitteessä II olevan vastaavuustaulukon avulla.

23 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 1975.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Luxemburgissa 29 päivänä lokakuuta 1975.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. MARCORA

---

(1) EYVL N:o L 281, 1.11.1975, s. 1
(2) EYVL N:o 117, 19.6.1967, s. 2293/67
(3) EYVL N:o L 2, 1.1.1973, s. 1

LIITE I

Yhteisen tullitariffin nimike	Tavaran kuvaus
18.06	Suklaa ja muut kaakaota sisältävät elintarvikevalmisteet
19.03	Makaronivalmisteet: A. munaa sisältävät
19.08	Kakut, keksit ja pikkuleivät sekä muut hienommat leipomotuotteet, myös jos niissä on kaakaota, sen määrästä riippumatta
22.09 C	Alkoholipitoiset juomat: V:stä muut: — munaa tai munankeltuaista sisältävät
35.02 A	Albumiinit: II. muut: a:sta muna-albumiini: 1. kuivattu (esim. levyinä, suomuina, hiutaleina, jauheena) 2. muut

LIITE II

Vastaavuustaulukko

Asetus 122/67/ETY	*Tämä asetus*
13 a artikla	14 artikla
14 artikla	19 artikla
22 artikla	21 artikla
liite	liite 1